

Literatūras ceļvedis

Nr. 2/2020

Marts

ISSN 2592-8392

Marta sveiciens grāmatu pasaules pārstāvjiem Latvijas bibliotēkās!

2020. gada marta pasaules sarežģītajā situācijā, kad jaunā kvalitātē apgūstam komunikācijas prasmes, dažāda līmeņa attieksmes, attiecību veidošanu un ikdienas paradumu pārvērtēšanu, arī darba vidē mācāmies nedaudz atšķirīgu jaunu pakalpojumu sniegšanas kultūru. Lai gan ierobežojam fizisko kontaktu sniegtās iespējas, ir lietas, kuras citādi varam darīt tieši šobrīd – ne vien savas apkārtējās darba vides emocionālajā un fiziskajā sakārtošanā, bet arī attālināti. Jo – daudz kam taču allaž ikdienas steigā pietrūcis laika! Ik brīdi saņemam jaunus, brīnišķīgus piedāvājumus no visdažādākajiem gan Latvijas, gan pasaules kultūras nozares pārstāvjiem, ko mūsdienu tehnoloģijas ļauj izbaudīt un apmeklēt, pavadot laiku internetā – prieks par kolēģu radošo un elastīgo pieeju. Rodas pat jautājums – kad tam visam atrast laiku? Mēs, "Literatūras ceļveža" veidotāji, gluži loģiski, vēlamies, lai ar citiem piedāvājumiem – operām, virtuālajiem muzeju apmeklējumiem, grāmatu fragmentu lasījumiem – konkurētu arī interesantas grāmatas. Jo arī situācijā, kad, iespējams, nevaram fiziski piedāvāt tās saviem klientiem, varam lasīt paši, uzkrāt idejas, ieteikumus nākotnei. Nepateiksim neko jaunu – laba grāmata novērš domas, kaut uz brīdi ļauj nedomāt par saspringtām situācijām. Arī marta numurā iekļautas vairākas pozitīvas, labestīgas pieaugušajiem un bērniem adresētas grāmatas. Par šī brīža pasaules aktualitāti Nr. 1 dzirdam un runājam pārāk daudz, turklāt neziņa nomāc mūsu prātu un liek sajusties kā uz kraujas malas, kas arī saprotams. Nevēloties atkārtot visiem jau zināmo, "Literatūras ceļveža" veidotāji vēlas uzsvērt tikai vienu atziņu – "šāda veida vīrusi vairāk iedarbojas uz mūsu smadzenēm nekā uz veselību". Tādēļ mēģināsim tiem pretī likt citu metodi, kas ietekmē mūsu smadzeņu darbību. Lasīšanu. Tik vienkārši.

Sagatavotāji:

LNB Pakalpojumu departamenta Humanitāro un sociālo zinātņu lasītavas galvenā bibliogrāfe Ilze Gensberga

LNB Speciālo krājumu departamenta Mākslas un mūzikas centra Mākslas lasītavas galvenie bibliogrāfi Ingrida Peldekse, Līga Goldberga un Toms Herings

LNB Komunikācijas departamenta izstāžu projektu vadītāja Anda Boluža

LU Humanitāro zinātņu fakultātes Latvistikas un baltistikas nodaļas Baltu filoloģijas maģistra studiju programmas studenti: Anna Auzāne, Liene Bokmane, Līga Sudare, Estere Kalks-Ķere, Diāna Kaņepe
Literatūras blogere Līva Alksne

P. Stradiņa Medicīnas vēstures muzeja bibliotēkas vadītāja Lija Blūma

LNB Attīstības departamenta Bibliotēku attīstības centra projektu koordinatore Anda Saldovere, galvenā bibliotekāre Solvita Ozola

Seko un dalies ar
#lnblv

Facebook.com/lnblv

Twitter.com/LNB_lv

Instagram.com/lnblv

© Latvijas Nacionālā

bibliotēka, 2018

Atbildīgā par izdevumu: LNB Attīstības departamenta Bibliotēku attīstības centra projektu koordinatore
Anda Saldovere

Korektore:

LNB Attīstības departamenta Bibliotēku attīstības centra galvenā bibliotekāre Māra Jēkabsons

Maketētāja:

Enija Lukumiete

Grāmatu vērtējumos saglabāts vērtētāju individuālais stils

Ilze Gensberga:

Tiesas un mediju komunikācija : sabiedriskā viedokļa un mediju ietekme uz taisnīgu tiesu.

Autoru kolektīvs Ringolda Baloža zinātniskā vadībā un redakcijā. Rīga : Latvijas Vēstnesis, 2019. 412 lpp. ISBN 9789984840642.

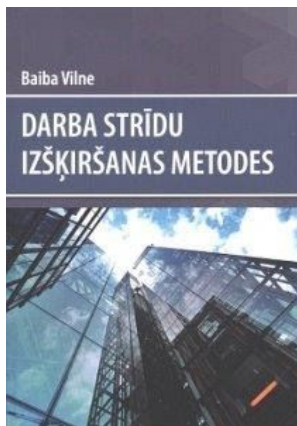
“Neviena tiesiska valsts nav domājama bez neatkarīgas tiesas, kura var aizstāvēt valsts iedzīvotājus pret administratīvu patvaļu, nekonstitucionāliem likumiem un citiem aktiem,” tā par tiesu varu ir teikusi tiesību zinātnieci doktore Ārija Meikališa. Nozīmīgs demokrātiskas valsts pamats ir neatkarīga tiesu vara. Turklāt sabiedrībai ir jābūt pārliecinātai, ka tiesu vara patiešām ir neatkarīga, uz to var pajauties, un ka tiesa tiek spriesta taisnīgi. Uzticēšanās tiesu varai ir ļoti svarīga. Savukārt sabiedrības viedokli lielā mērā veido tieši mediji, tātad medijiem ir ļoti nozīmīga loma arī komunikācijas nodrošināšanā ar tiesu, un būtiski, lai sniegtā informācija būtu objektīva. Grāmata “Tiesas un mediju komunikācija: sabiedriskā viedokļa un mediju ietekme uz taisnīgu tiesu” saved kopā daudzus savas jomas profesionāļus – tiesīzbzinātniekus, tiesnešus, advokātus, komunikācijas ekspertus, žurnālistus. Grāmatas saturs veidots tā, lai no tiesas un mediju komunikācijas izveidotos diskusija par tiesas reakciju uz mediju un sabiedrības viedokli par tiesas procesiem un šī viedokļa ietekmi uz tiesas spriešanu. Grāmatas pirmajā daļā “Tiesas un mediju komunikācija” apkopotas atziņas, pārdomas un ieteikumi par tiesas komunikāciju ar sabiedrību, kā to organizēt pareizāk un jēgpilnāk. Izdevuma otrajā daļā “Sabiedriskā viedokļa un mediju ietekme uz taisnīgu tiesu” tiek meklētas atbildes uz to, cik lielā mērā mediji ar savu varu var radīt spiedienu uz tiesu un ietekmēt tiesneša lēmumu. Savukārt monogrāfijas trešā daļa “Sabiedriskā viedokļa ietekme uz tiesnešiem un tiesu sistēmu kopumā” ietver pētījumu, kas ir balstīts uz padzījinātu Tiesību zinātnieku pētniecības institūta 2018. gadā rīkotās zinātniskās konferences materiālu pētniecību. Grāmata vērtējama kā nozīmīgs starpnozaru pētījums. Latvijas Valsts prezidents Egils Levits par šo grāmatu teicis: “Šīs grāmatas saturs ir ārkārtīgi svarīgs abām pusēm – gan žurnālistiem, gan tiesnešiem (tai skaitā juristiem). Es pat teiktu, ka kopumā visai sabiedrībai.” Līdz ar to var teikt, ka izdevums noderēs ne tikai nozaru speciālistiem, bet tas var būt saistošs plašam interesentu lokam.

<https://lvportals.lv/norises/309528-klaja-nakusi-gramata-tiesas-un-mediju-komunikacija-2019>

<https://lvportals.lv/dienaskartiba/309633-atverta-gramata-par-sabiedriska-viedokla-un-mediju-ietekmi-uz-taisnigu-tiesu-2019>

Atslēgvārdi:

tiesa; mediji; plašsaziņas līdzekļi un to ietekme; komunikācija tiesībās

Vilne, Baiba. Darba strīdu izšķiršanas metodes. Rīga : Sava grāmata, 2019. 139 lpp. ISBN 9789934582561.

Darba strīdu likums nosaka, ka "darba strīds ir jebkuras no darba tiesiskajām attiecībām izrietošas vai ar darba tiesiskajām attiecībām saistītas domstarpības starp darbinieku, darbiniekiem (darbinieku grupu) vai darbinieku pārstāvjiem un darba devēju, darba devējiem (darba devēju grupu), darba devēju organizāciju vai šādu organizāciju apvienību, vai nozares pārvaldes institūciju". Kā norāda grāmatas autore: "strīdi darba tiesisko attiecību jomā skar gan darbiniekus un darba devējus, gan arī darbinieku un darba devēju organizācijas." Jāatzīst, ka darba strīdi nav retums, kā arī novērojams, ka biežāk par iespēju strīdīgo situāciju risināt interesējas darba ņēmēji. Aktuālākie šīs jomas jautājumi saistīti ar atjaunošanu darbā un darba samaksas piedziņu. Grāmatā "Darba strīdu izšķiršanas metodes" autore apskatījusi vispārējo darba attiecību regulējumu un darba strīdu būtību, kā arī to izraisošos faktorus, detalizēti aplūkojusi darba strīdu izšķiršanas iespējas: darba strīdu izšķiršanu tiesā un strīdu risināšanas kārtību ārpus tiesas, tajā skaitā mediāciju kā alternatīvu darba strīdu risināšanas veidu. Vairāki izdevumam pievienotie materiāli kā piemēri (vienošanās par sadarbību, vienošanās par individuālo darba strīdu komisijas izveidošanu, iesniegums par individuālo darba strīdu u. c.) var palīdzēt labāk izprast darba strīdu izšķiršanas būtību un nepieciešamības gadījumā sagatavot, piemēram, atbilstošu iesniegumu. Grāmatas pamatā ir autore izstrādātais maģistra darbs. Izdevums sagatavots tā, lai noderētu kā labs informatīvs materiāls jebkuram interesentam iespējamo darba strīdu risināšanas gadījumos.

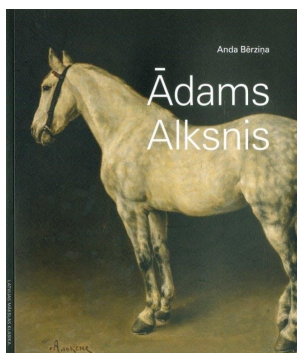
<https://www.savagramata.lv/product-page/darba-str%C4%ABdu-iz%C5%A1%C4%B7ir%C5%A1anas-metodes-baiba-vilne>

Atslēgvārdi:

darba tiesības; darba strīdi; darba strīdu arbitrāža; darba strīdu risināšana ārpus tiesas; mediācija

Līga Goldberga:

Bērziņa, Anda. Ādams Alksnis. Rīga : Neputns, 2020. 139 lpp. ISBN 9789934565847.

Apgādā "Neputns" izdota mākslas zinātnieces Andas Bērziņas grāmata par mākslinieku Ādamu Alksni (1864–1897). Mākslas klasiķiem veltītās sērijas māksliniece ir Anta Pence. Ādams Alksnis ir viens no latviešu nacionālās mākslas pamatlicējiem. Studiju laikā Pēterburgas Mākslas akadēmijā bijis iecienīts latviešu studentu un intelektuāļu lokā, būdams viens no pulciņa "Rūķis" dibinātājiem un centrālais tā ideologs. Alkšņa daiļrade ir daudzveidīga. Viņš strādāja bataliju, portreta žanros, pievērsās latviešu senvēsturei, mitoloģiskajiem tēliem un pasakām (starp citu, Alksnis ir latviešu pasaku velna tēla radītājs). Sadzīvīkajā žanrā mākslinieks tvēris latvisko dabu un cilvēka darbu tajā. Alksnis "Rūķus" aicināja radīt nacionālo mākslu, ko varam redzēt Jaņa Rozentāla, Vilhelma Purvīša, Riharda Zariņa un citu laikabiedru darbos. Andas Bērziņas grāmata ir padziļināts mākslinieka biogrāfijas, daiļrades apkopojums un analīze. Izdevums ir bagātīgi ilustrēts. Caur Alkšņa darbiem, laikabiedru atmiņām un Bērziņas interpretāciju lasītājs spēs nojaust un tvert Alkšņa raksturu. Tikpat skrupulozi, cik mākslinieks izzīmējis portretus un figūras, autore iedziļinājusies viņa zīmējumos, skicēs un centusies izprast mākslinieka prātu, no kura izrietējis atstātais garīgais un vizuālais mantojums. Tas iedvesmojis laikabiedrus radīt latviešu nacionālo mākslu – zīmēt, gleznot nacionālo identitāti, meklēt latvisko patību un dvēseli. Bērziņa gluži kā detektīvs atklāj nelielas, bet raksturojošas sakritības, kas ļauj minēt un spriest par Alkšņa raksturu un attiecībām ar laikabiedriem Rozentālu un Purvīti, kuru zīmētajos tēlos viņa atradusi līdzīgas tēmas un motīvus, pat plenēra skatpunktus. Bērziņas grāmata nostiprina Alkšņa fundamentālo vietu Latvijas mākslas vēsturē. Izdevums būs saistošs mākslas vēstures, kulturoloģijas interesentiem, etnogrāfijas un latvju senatnes pētniekiem, noderīgs izziņas avots skolēniem un studentiem.

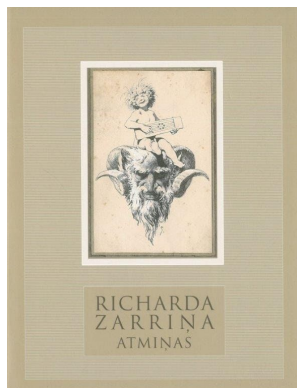
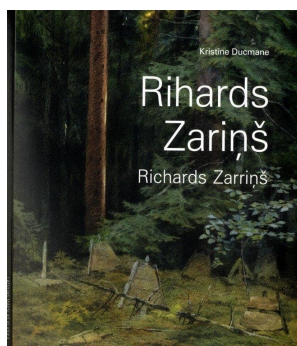
<https://lr1.lsm.lv/lv/raksts/kulturas-rondo/bataliju-un-senatnes-ainu-meistars-iznakusi-gramata-par-makslin.a126364>

<https://www.lsm.lv/raksts/kultura/maksla/paskritiskais-rujienietis-petniece-iepazistina-ar-makslinieku-adamu-alksni.a347844>

Atslēgvārdi:

nacionālais romantisms; Latvijas mākslas vēsture; 19. gadsimta māksla; simbolisms mākslā; latviešu mitoloģija

Toms Herings:

Zariņš, Rihards. Richarda Zariņa atmiņas. Rīga : Mansards, 2019. 384 lpp. ISBN 9789934122262.
Ducmane, Kristīne. Rihards Zariņš. Rīga : Neputns, 2016. 140 lpp. ISBN 9789934565052.

Nebūt pazīstamam ar Riharda Zariņa profesionālo veikumu ikdienas dzīvē praktiski nav iespējams. Ražīgais mākslinieks darbojies gan lietišķās grafikas un poligrāfijas sfērā, gan stājgrafikā. Grafīkis ir līdzautors Latvijas Republikas ģerbonim, viņa mākslinieciskā darbība atklājusies uz Latvijas lata banknotēm, starpkaru Latvijas pastmarkām, augstāko valsts apbalvojumu diplomiem, grāmatu vākiem, plakātiem, grāmatzīmēm un daudz kur citur. Zariņa veidotais ikoniskais tautumeitas profils šodien redzams arī uz Latvijas eiro monētām. Līdzās mākslinieciskajai darbībai Zariņš vadījis arī Latvijas Valstspapīru spiestuvi, bet Latvijas Mākslas akadēmijā kā pedagogs izskolojis daudzus nākamās paaudzes grafiķus.

Zariņu pamatoti var uzskatīt par latviešu nacionālās grafikas skolas pamatlicēju. Mākslinieks bijis pamanāms un klātesošs latviešu mākslas sabiedrībā un norisēs, tomēr atbilstošu novērtējumu mūsdienā Latvijas mākslas pētnieku vidū vai atpazīstamību plašākā sabiedrībā viņš sācis gūt samērā neseno. Pēdējā piecgadē iznākušas divas Zariņam veltītas publikācijas: Kristīnes Duchmanes grāmata "Rihards Zariņš" (2016) izdevniecības "Neputns" veidotajā sērijā "Latvijas mākslas klasika" un "Richarda Zariņa atmiņas" (2015), kura 2019. gadā, svinot klasiķa 150. jubileju, piedzīvoja atkārtotu un papildinātu izdevumu. Abas grāmatas sniedz daudzpusīgu ieskatu Zariņa dzīvē un darbībā un būs labs pavadoņs, gatavojoties mākslinieka jubilejas izstāžu apmeklējumam. Izstāde "Rihards Zariņš. Raksti un grafika" ir aplūkojama Latvijas Nacionālās bibliotēkas 4. stāvā līdz 2020. gada 30. septembrim, savukārt vērienīgā ekspozīcija "Rihards Zariņš (1869–1939). Ko Latvijas meži šalc" būs redzama Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā no 25. aprīļa līdz 5. jūlijam.

<https://neputns.lv/collections/serija-latvijas-makslas-klasika/products/rihards-zarins>

<https://www.apgadsmansards.lv/lv/book/600/richarda-zarinja-atminjas>

<https://klasika.lsm.lv/lv/raksts/musu-lejendas/latviesu-makslas-pilars-rihards-zarins-1869-1939.a104614>

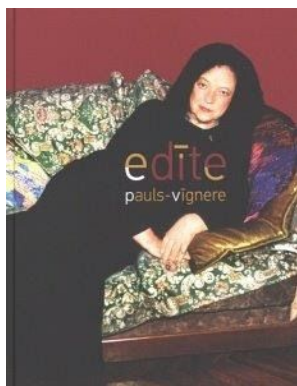
<https://ltv.lsm.lv/lv/raksts/19.12.2019-rihards-zarins-raksti-un-grafika.id175659>

<http://www.lhmm.lv/lv/apmekle/izstades/7708-rihards-zarins-18691939-ko-latvijas-mezi-salc>

Atslēgvārdi:

Latvijas mākslas vēsture; Latvijas grafika; mākslinieki; grafiķi

Ingrīda Peldekse:

Pauls-Vīgnere, Edīte. Gobelēni = Tapestryes : personālizstāde "Kafijas kantāte" Dekoratīvās mākslas un dizaina muzejā 18.12.2019.–01.03.2020. : katalogs. Kuratore, kataloga sastādītāja un redaktore Velta Raudzēpa. Rīga : Latvijas Nacionālais mākslas muzejs, 2019. 175 lpp. ISBN 9789934538322.

Edītes Pauls-Vīgneres 80. dzimšanas dienai un radošās darbības 50 gadu jubilejai veltīts monogrāfisks izdevums vienlaikus ir arī Dekoratīvās mākslas un dizaina muzejā notikušās personālizstādes "Kafijas kantāte" (19.12.2019.–01.03.2020.) katalogs. Retrospektīvajā izstādē bija iekļauti galvenokārt 20. gadsimta 70. un 80. gados tapušie darbi, kas pilntiesīgi iederas Latvijas tekstilmākslas "zelta fondā", tajā skaitā darbi "Harmonija", "Rīga", "Vācija", "Sēja", "Korrida", "Mūži", "Visums", "Kafijas kantāte". Kataloga sastādītājam un izstādes kuratorei Veltai Raudzēpai izdevies izveidot ļoti personisku šīs daudzpusīgās tekstilmākslinieces portretējumu, vienlaikus paverot panorāmisku vesela laikmeta ainu Latvijas 20. gadsimta tekstilmākslā. Grāmatas tekstu līdzautoru vidū ir Rūdolfis Heimrāts, Ruta Čaupova, Dace Lambergā, Imants Lancmanis, Andris Freibergs, Egils Rozenbergs. Ieskatam – mākslinieces laikabiedres, gleznotājas Džemmas Skulmes viedoklis: "Latvijas kultūrā Edīte Vīgnere ir lielums. Viņa jau ar saviem pirmajiem darbiem tekstilmākslā pateica savu, iezīmēja īpašu, atšķirīgu rokrakstu un kļuva, varu droši teikt, uz ilgiem gadiem pārākā. [...] Viņa arvien atklāj ko jaunu, ne tikai tekstilmākslas izteiksmes līdzekļos, bet meklē un atrod glezniecības laukā tikai sev raksturīgas krāsu spēles."

Monogrāfijas cienīgā izdevuma dizaina autors ir Juris Petraškevičs, fotogrāfu vidū Jānis Deināts, Ilgvars Gradovskis un Didzis Grodzs. Izdevums tapis Latvijas Nacionālā mākslas muzeja apgādā latviešu un angļu valodā.

<https://www.lsm.lv/raksts/kultura/maksla/atklaj-makslinieces-edites-pauls-vigneres-izstadi-kafijas-kantate.a342215>

<https://www.delfi.lv/kultura/news/art/dmdm-bus-tekstilmakslinieces-edites-pauls-vigneres-jubilejai-veltita-izstade.d?id=51728757>

<https://www.diena.lv/raksts/kd/maksla/tekstilansamblu-krasu-speles-edites-pauls-vigneres-personalizstade-kafijas-kantate-14232697>

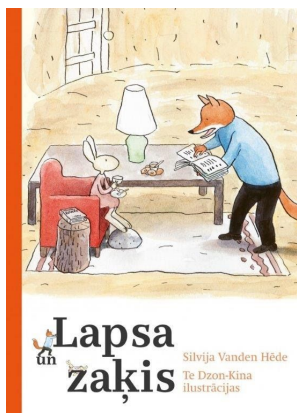
<https://nra.lv/kultura/personibas/300277-tekstilmaksliniece-edite-pauls-vignere-saqlabat-savu-privato-telpu-un-savpatnibu.htm>

Atslēgvārdi:

Latvijas tekstilmāksla; Latvijas mākslinieki; tekstilmākslinieki; gobelēns Latvijā

Anda Boluža:

Hēde, Silvija Vanden. Lapsa un zaķis. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2019. 140 lpp. 9789984237473.

Lapsa un zaķis ir draugi, kuri dzīvo kopā mežā. Viņi aicina ciemos kaimiņus, cep cepumus, rok dārzu, aukstumā sildās pie kamīna. Vasaru nomaina rudens, rudeni – ziema. Pēkšņi kāds klauvē pie durvīm. Kā izmainīsies draugu dzīve pēc negaidītās viesības, skaistās Kuplastes, ierašanās? Nīderlandiešu rakstnieces Silvijas Vanden Hēdes grāmata “Lapsa un zaķis” aicina bērnus piedzīvot ciešu draudzību, kur, tāpat kā dabas ciklos, dusmas nomaina prieks, skumjas aizdzen draugu rūpes, bet ciešā draudzība paliek nemainīga.

Grāmata “Lapsa un zaķis” lasītāju ieinteresē pamazām, taču tuvojoties stāsta beigām, galvenie varoņi ir kļuvuši tik tuvi un pazīstami, ka gribētos šo draugu kompānijā uzkavēties vēl un vēl. Kādu dienu lapsa un zaķis dodas ceļā. Zaķim šķiet, ka lapsa ir pārāk lēns, bet lapsam steiga nav pa prātam, un abi draugi izvēlas katrs savu taciņu. Viss mainās, kad mežā iestājas tumsa un klusums. No miglas iznirst ēna. Spoks? Tomēr tas nav stāsts par spoku, bet pielāgošanos otram. Citā grāmatas nodaļā zaķis saslimis ar gripu. Kamēr draugs guļ, lapsa, vēloties viņu iepriecināt, novieto pie gultas sniegavīru. Kad zaķis pamostas, viņš peļķē ierauga tikai burkānu. “Tas ir sniegavīra deguns,” lapsa aizvainots saka. Tikmēr zaķis jau pagrābis burkānu. “Es labprāt vēl kaut ko uzēstu,” viņš saka, to apēdis. “Kur ir maize? Kur ir putra? Kur ir tēja?” Draugs ir vesels, lapsa sāk smaidīt, viņš vairs nedusmojas. Aprakstītajās dzīves situācijās mazais un lielais lasītājs var ieraudzīt sevi. Bērniem gribas būt patstāvīgiem, tomēr bez vecākiem ir nedroši. Vecākiem gribētos, lai bērni novērtē viņu pūles, bet ne vienmēr tās ir redzamas. Gan bērni, gan vecāki var nojaust, kā jūtas kaimiņu ūpis, kad viņa izauklētais cālis vārdā Pīps nolēmis doties plašajā pasaulē. “Ir ļoti smagi, ja kāda pietrūkst. Un tur neko nevar darīt. Lapsa un zaķis tomēr mēģina, bet nekas nepalīdz. Ūpis domā tikai par Pīpu.”

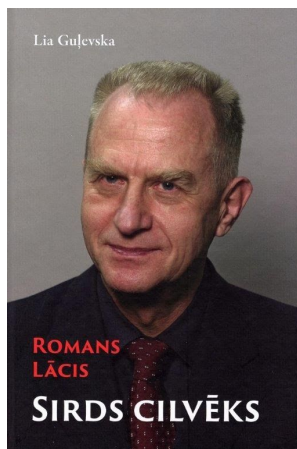
Tēlu daudzveidīgo jūtu pasauli autorei meistarīgi izdevies paust vien dažiem vārdiem. Stāstus veido asprātīgi, trāpīgi dialogi un īsi, bērnam viegli uztverami teikumi. Grāmatu papildina mākslinieka Te Dzon-Kina izcilās ilustrācijas. Tām piemīt patīkams kolorīts, ūdens krāsām raksturīgais vieglums un vienkārša, nesamākslota kompozīcija, kas mūsdienās reti sastopama bērnu grāmatu ilustrācijās. Zīmējumi bērniem palīdz viegli sekot līdz grāmatas notikumiem. Visvēlamākie grāmatas adresāti – piecus līdz astoņus gadus veci bērni kopā ar vecākiem vai vecvecākiem.

<http://lalksne.blogspot.com/2019/07/silvija-vanden-hede-lapsa-un-zakis.html>

Atslēgvārdi:

holandiešu stāsti bērniem

Lija Blūma:

Guļevska, Lia. Romans Lācis. Sirds cilvēks. Rīga : Jumava, 2019. 230 lpp. ISBN 9789934204029.

Kaut gan strādāju medicīnas iestādes bibliotēkā, man – pēc profesijas bibliotekārei, nevis mediķei – reizumis nav viegli lasīt par man svešām lietām. Ne pārāk regulāri, tomēr aiz intereses ieskatos arī ārstiem veltītās grāmatās. Šoreiz bija citādi: grāmatu izlasīju ar lielu interesi. Iespējams, iemesls ir arī grāmatas autore Lia Guļevska, kuras uzrakstīto man vienmēr patīcis lasīt, bet drīzāk, šķiet, tomēr atslēgas vārds ir ārsta Romana Lāča personība, viņa uzskati un paveiktie darbi. Vairāk nekā 5000 sirds operācijas. Jau 2002. gada 10. aprīlī pirmā sirds transplantācija Latvijā. 2015. gadā sirsniņa tika pārstādīta arī bērnam. Grāmatā uzzinām, ka Lācim ir 33 bločiņi, kuros ierakstītas ziņas par visiem operētajiem cilvēkiem! “Sirds – tā ir Dvēseles mājoklis, cilvēka enerģētiskais centrs” – šos vārdus par tik nozīmīgo cilvēka orgānu teicis ievērojamais kardiķirurgs. Nezinu vēl kādu, kurš tik daudz un “sirsnīgi” gatavs paust par sirdi. Vai zinājāt, piemēram, to, ka sirds atpūšas strādājot? Uz jautājumu “Kas visvairāk bojā sirdi?” izlasām atbildi: dzīve. Seko detalizēts apraksts, atskats vēsturē, ieskats sirds dzīvē; varam izlasīt arī par Latvijā ļoti izplatītajām sirds slimībām. Viena no mīļākajām daktera Lāča grāmatām ir Nikolaja Amosova sacerējums “Domas un sirds” (izdota tālajā 1964. gadā). Amosovs bija gan ārsts, gan rakstnieks. Viņa viedoklis: cilvēki slimo slinkuma un mantkārības dēļ, veselības uzturēšanai vajag fizisko slodzi, ēšanas ierobežojumus, norūdišanos, kā arī laiku un māku atpūsties. Kardiologam Lācim patīk lasīt, filozofēt par dzīvi. Jebkurā ārstniecības procesā iesaistīta trīsvienība: ārsts, slimnieks un Dievs, atzīst Lācis. Ar grāmatas starpniecību kopā ar Liu Guļevsku neklātienē iekļūstam arī operāciju zālē – brīdī, kad notiek operācija. Tā ir īpaša sajūta, kuru grūti ietēpt vārdos. Precizitāte, pieredze, komandas darbs. Laime šajā procesā būt iesaistītam.

Dakterim Lācim ir četri bērni, no kuriem divi darbojas medicīnas nozarē, arī dēls Jānis pārstāv sirds ķirurgu un uzsver, ka tēvs ir viņa etalons.

Sirds siltums piemīt arī Lāča bērnības atmiņām. Dzimis 1946. gadā Kuldīgā, skolas gadus aizvadījis Siguldā. Bet jau 14 gadu vecumā nejaušības dēļ uzsācis apgūt medicīnu. Interessants arī fakts, ka dakteris dzimis tieši 1. janvārī – ne katram tas izdodas! Sirsnīgo un patieso stāstu par sirdi iesaku izlasīt ikvienam – tas noteikti būs vairāk vērts nekā kārtējais bestsellers, kuru izlasīsiet un, visdrīzāk, aizmirsīsiet, bet šo grāmatu ar tajā paustajām atziņām paturēsiet prātā ilgi, – esat taču cilvēki un jūsu krūtīs arī pukst sirds. Sirds, par kuru uzrakstīta vesela grāmata.

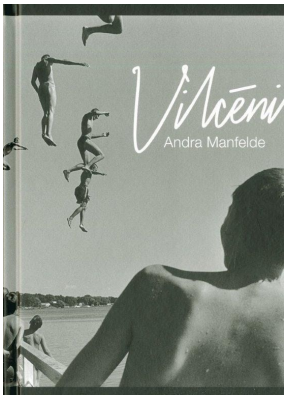
<https://www.lsm.lv/raksts/kultura/literatura/klaja-nakusi-gramata-sirds-cilveks-par-kardiokirurgu-romanu-laci.a345109>

<https://www.jumava.lv/jaunumi/item/2657-lia-gulevska-romans-lacis-sirds-cilveks.html>

<http://www.stradini.lv/lv/content/sirds-cilveks-si-varda-vispatiesakaja-nozime-profesors-romans-lacis>

Atslēgvārdi:

Latvijas ķirurgi; sirds veselība; kardioloģija; kardiķirurgija

Manfelde, Andra. Vilcēni. Rīga : Dienas Grāmata, 2020. 238 lpp. ISBN 9789934595028.

Rakstniecei Andrai Manfeldei prozā ir tikai viņai raksturīgs un labi atpazīstams rokraksts. Manfeldes romāni ir ļoti poētiski un valodas mežģinēm bagāti, bieži ar šīm valodas rotaļām novirzoties krietnu gabalu no sižeta lielceļa uz mazākām, nomaļām "meža takām". Tāds ir arī viņas jaunākais romāns "Vilcēni". Šajā grāmatā darbojas pusaudži ar atbilstošām bezdarbības un izrādīšanās vēlmes rosinātām delverībām. Ieskicējas 20. gadsimta 90. gadi Latvijā ar tiem atbilstošām sociālajām norisēm. Pavīd savas vietas meklēšana visplašākajā šī jēdziena nozīmē. Lasītājs kontaktējas ar dažādiem sabiedrības slāņiem un visiem to tikumiem un netikumiem, bet Manfeldes radīto Vilcēnu grupā, viņu iekšējā lokā, tam nav lielas nozīmes. Šajā romānā iezīmējas arī "pavasaris" valstī, dabā un jauno varoņu dzīves plaukuma sākums. Lai arī 90. gadi kā darbības laiks varētu uzspiest savu zīmogu, tas tomēr visai maz ir romāns par neseno vēsturi. Laikmets ir tikai fons, ieskicēts vieglos akvareļu krāsu toņos – *glorijā, biļi, apšaudes, konkurējošie grupējumi, restorāns "Jūras pērle", b V ģar KVī "b alk* uz pleca. Tas ir tikai anotācijā pieminētais "valsts pavasaris" kā fons katra jaunieša personīgajam pavasarim. Manfelde šo romānu būtu varējusi uzrakstīt kā ar cirtni no robustiem elementiem veidotu pieminekli savai pusaudzībai. Taču viņa izvēlējās veidot sarežģītus metālkaluma vijumus, ar dažām taisnām līnijām, ko veido atklāti un neizskaistināti fizioloģiski procesi.

Par Manfeldes "Vilcēniem" vēl krietni jāpadomā, kas varētu būt īstais šīs grāmatas lasītājs. Varbūt pieaugušais, kurš pusaudzā gadus piedzīvojis deviņdesmitajos. Galu galā arī autore pati teikusi, ka romānu rakstījusi kā glābšanās instrukciju piecpadsmitgadīgajai sev. Bet lasītājs tikpat labi varētu būt arī pieaugšanas un esamības pārdomu plosīts jauniešs mūsdienās.

Uz vāka tekstam vizuāli ļoti atbilstoša melnbaltās fotogrāfijas meistara Andreja Granta 90. gados radīta fotogrāfija, jo arī romānā bērni skrien savu karstumu noskalot ūdenī.

<https://www.diena.lv/raksts/kd/literatura/atrums-ir-vinu-stihija.-andras-manfeldes-romana- vilceni -recenzija-14237120>

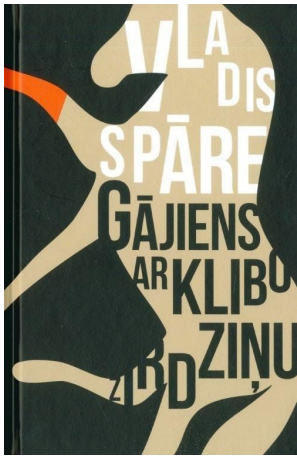
<https://www.youtube.com/watch?v=ABCyvqjvp2U>

<https://satori.lv/book/vilceni>

Atslēgvārdi:

latviešu romāni

Spāre, Vladis. Gājiens ar klibo zirdziņu. Rīga : Zvaigzne ABC, 2020. 190 lpp. ISBN 9789934085321.

Pēc Vlada Spāres stāstu krājuma "Gājiens ar klibo zirdziņu" izlasīšanas prātā iedēstījusies doma par to, ka mēs visi beigās būsim miruši. Kāpēc pārdzīvot par neizbēgamo, ja tā vietā var pavadīt laiku šodienas esamībā? Par to arī ir stāsti – par dzīvošanu un neizbēgamo. Taču Vladis Spāre uzrakstījis savus stāstus ar cieņu pret inteligentu lasītāju, neiedzenot cilvēku bezgalīgās sērās un pārdzīvojumos. Noskaņa brīžiem ir drūma, bet no tumsas iespējams izklūt. Brīžiem viņš apraksta ainas šķietami viegli, ar sardoniska smīna atblāzmu, taču bez nicinājuma vai atklāta izsmiekla. Spāres stāstu tēli guļ slimnīcas gultā, sastopoties ar pēdējiem viesiem, vai snaikstās turpat pie loga, pēdējo reizi viesojoties, nodarbojas ar visādām muļķībām vai vienkārši dzīvo dzīvi. Attiecīgi, neizbēgami ir arī tas, ka visādu "kustoņu" šiem izdomātajiem cilvēkiem galvā ir gana daudz. Lasītājs var pēc sirds patikas apgrozīt prātā domas par dīvaiņiem, dīvainībām, bet arī normalitāti. Šie stāsti ir īstens noskaņu kopums – nāves un neapmierinātības dvakas pavadīts. Tajos ir dažādi dzīves līkloči, vairāk vai mazāk paredzamas neveiksmes. Turklāt parādās arī tas, ka cilvēka nelaimju cēlonis bieži vien ir paša cilvēka stulbums, nevis ārējie apstākļi. Autors kā stāstnieks ietur gan sievietes, gan vīriešu ādā, dažādu vecumu cilvēkus, turklāt to izdarījis apbrīnojami krāsaini un daudzpusīgi. Šos stāstus lasot, rodas realitātes pieskāriena izjūta, nevis blāvs atspoguļojums mēģinājumam vienam cilvēkam kaut ko izdomāt no zila gaisa. Vlada Spāres stāsti noteikti patiks nobriedušam, zinošam un pieredzējušam lasītājam. Delverībām, par spīti humoram, te nav vietas.

<https://klasika.lsm.lv/lv/raksts/gramatu-stasti/vlada-spares-gajiens-ar-klibo-zirdzinu-un-lienites-mednes-spares.a127033>

Atslēgvārdi:

latviešu stāsti

Zīle, Baiba. Aukstākā ziema simt piecdesmit gados. Rīga : Zvaigzne ABC, 2020. 288 lpp. ISBN 9789934083884.

Lasīšanas gaitā, veidojot piezīmes Baibas Zīles stāstu krājumam "Aukstākā ziema simt piecdesmit gados", mans visbiežāk pierakstītais atslēgvārds bija "dīvaiņi". Šis stāstu krājums nūdien var būt radināšanās lasīt jocīgus stāstus, taču šī vārda vispozitīvākajā izpratnē. 13 krājumā iekļautie stāsti tapuši dažādos laikposmos, attiecīgi arī autorei esot dažādos dzīves posmos un ģeogrāfiski dažādās vietās. Turklāt daži stāsti sākotnēji tapuši angļu valodā. Un tas viss tekstā patiešām ir jūtams – gan valodas nianse, gan stāstos valdošā atšķirīgā noskaņa ļauj nojaust, ka teksti radušies pakāpeniski, attīstoties arī pašai autorei. It visam cauri jūtami vijas liega filozofija, apcere, vienlaikus prasmīgi neieslīgstot vienmuļos prātulojumos. Vietumis pavīd arī maģiskā nots, pasakas žanra pieskāriens. Īsāk sakot – vienos vākos sastopama liela daudzveidība, taču visiem tēliem piemīt kādas nepiepildītas gaidas un to risinājumu meklējumi. Ja lasītājs jau iepazinies ar Baibas Zīles iepriekšējo darbu "Rausītis un karma", arī no šī varētu gaidīt to pašu dzirkstošo humoru un asprātīgos vērojumus. Taču šajos stāstos ir vairāk lūkošanās pašam sevī. Mazāk redzama vērošana bez iejaukšanās. Arī Latvijā pēdējos gados siltākā ziema, kas ir grāmatas iznākšanas laiks, mudina domāt par ironisku dzirksti stāstu krājuma nosaukumā, vedinot domāt, ka arī stāsti būs ironisks skatījums uz cilvēkiem un dzīvi kopumā. Taču tā nav. Ar ziemu grāmatas saturam saistība ir samērā maza, un varu atklāt, ka "Aukstākā ziema simt piecdesmit gados" ir gleznas nosaukums vienā no stāstiem. Teksti, ar atsevišķiem izņēmumiem, ir rāmi melanholiska, autore radīta pasaule – runāts tiek caur vīriešiem un sievietēm, caur brieduma pilnu skatījumu, caur filozofiski apcerīgu naivumu, caur spīvu aprēķinu un pasakām raksturīgu simbolismu. Stāsti ir ļoti dažādi, tāpat kā tajos attēlotie cilvēki un paši stāstu klāstītāji, kas ir visnotaļ loģiski, ņemot vērā jau minēto, ka tapuši vairāku gadu garumā.

<https://klasika.lsm.lv/lv/raksts/gramatu-stasti/aukstaka-ziema-simt-piecdesmit-gados-un-asinaina-ritausma-parize.a126490>

<https://satori.lv/book/aukstaka-ziema-simt-piecdesmit-gados>

Atslēgvārdi:

latviešu stāsti

Sāra, Ulla, Kofs, Indreks. Visu dienu labiņi. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2020. 56 lpp. ISBN 9789984237916.

Trešdienās Lēne un Oskars drīkst palikt mājās un neiet uz dārziņu, jo viņus var pieskatīt vecmāmiņa. Māsa nolemj, ka viņiem ar brāli visu dienu jābūt labiņiem. Kamēr vecmāmiņa aizņemta ar snaudu avīzes pavēni un televīzijas seriālu varoņu pārdzīvojumiem, bērni pamostas, iztīra zobus un izmazgā acis, sakārto istabu un uzkopj virtuvi, pagatavo kūku un pat uzrīko spodribas dienu apģērbiem un apaviem. Mākslinieces Ullas Sāras un teksta autora Indreka Kofa radīto varoņu dienu ir darbu pilna un ārkārtīgi nogurdinoša. Grāmatā parādīts dažāda veida skatījums uz lietām. Tas, kas bērna acīm domāts labi, pieaugušajam pavērs kā aina "pēc kara". Neliela apjoma, bet jauka grāmatiņa bērniem ar sirsnīgu saturu par to pašu veco – par ikdienu ģimenē ar bērniem. Grāmatā ir ļoti maz, turklāt lieliem burtiem rakstīta, teksta, taču košas, mīļas ilustrācijas. Atstāts arī daudz "brīva papīra" potenciālām mazo lasītāju mākslinieciskām izpausmēm, kas gan būtu pieļaujamas vien savā īpašumā esošā grāmatas eksemplārā. Interesanti, kā māksliniece izvēlējusies bērnu ikdienu parādīt košu un krāsainu: vecāku acis redz visu vienā krāsā, vecmāmiņa ir melnām līnijām izzīmēts, neizkrāsots tēls – it kā visu laiku klātesoša, taču vienlaikus pilnīgi savā izplatījumā mītoša. Grāmata būs interesanta mazajiem nebēdņiem, kuri paši vēlas iesaistīties visās mājas un saimnieciskajās norisēs. Mazajam cilvēkam jāļauj iesaistīties nodarbēs, bet vēlams būt pieskatītam. Tas nekas, ka pēc tam, gluži kā Lēnes un Oskara mammai, nāksies īpaši piedomāt, lai šķietamajā *WgV* spētu saskatīt gaišo, labo un krāsaino, nevis tikai mūžīgi rutīnas izraisīto nogurumu. Skaists un gaiši nostrādāts darbs, kas patiks bērniem un var pavirzīt pieaugušo lasītāju pretī labā meklējumam šķietamajā haosā. Tikai – jāpieslēdz galva un domas. Īpaši novērtēju igauņu autoru ilustrāciju adaptāciju latviešu tulkojumam ar Rīgas Centrālās bibliotēkas zīmogu vienā no lapām. Reizēm mazi sīkumi ir tik amizanti.

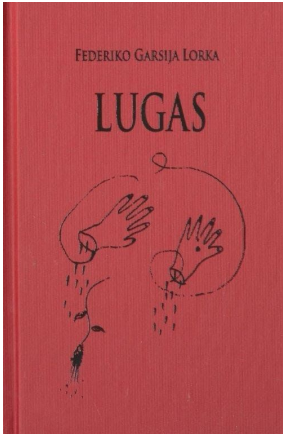
https://www.diena.lv/raksts/kd/gramatas/izdota-gramata-berniem- visu-dienu-labini_-14236010

<https://www.lsm.lv/raksts/dzive--stils/vecaki-un-berni/latviskots-igauņu-autora-indreka-kofa-darbs-berniem-visu-dienu-labini.a349038>

Atslēgvārdi:

igauņu stāsti bērniem

Anna Auzāne:

Lorka, Federiko Garsija. Lugas. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2019. 265 lpp. ISBN 9789984237688.

Lorkas lugu apkopojums idejiski turpina "Lekcijas" (Neputns, 2013) un dzejas izlasi "Kliedziens" (Liesma, 1971). Līdz ar to ir pārstāvēts gandrīz viss dzejnieka un dramaturga mantojums. Tiem lasītājiem, kuri gluži nav teātra zinātnieki un kritiķi, Lorka lasāmā veidā bija pieejams arī izklaidus, piemēram, vietnē www.krodery.lv var iepazīt Vijas Svīkules tulkoto "Bernardas Albas māju", daži komponisti savas romances sacerējuši ar Lorkas vārdiem, atsevišķi dzejoļi pieejami periodikā utt.

Lorka kā dramaturgs, šķiet, ir spēcīgāks nekā Lorka kā filozofs un skolotājs, kādu viņu varēja iepazīt "Lekcijās" par duendi, tāpēc ir visai patīkami iegrimt krāšņā pasaulē, kuru tomēr nevar dēvēt par eksotisku. Edvīns Raups intervijā literārajam raidījumam "Bron-Hīts" trāpīgi atzīmē, ka Latvijā un citur nez kāpēc ir pieņemts uzskatīt, ka Spānija ir kaut kas romantisks, neizprotams, maģisks un svešs, lai gan, ja salīdzina, Islandē radītie vai pierakstītie un stilizētie teksti ir daudz vardarbīgāki un baisāki. Lorka gan risina tādas tēmas kā incests, goda sargāšana ar visai savdabīgiem līdzekļiem, neauglība jeb "tukšziedība", kaisle, greisirdība, atriebība u. tml., tomēr pārliecina tieši viņa vienkāršā, bet mākslinieciskā ("jūs esat balta kā mandeles vidus un tikpat rūgtā"; "puisis zaļām acīm, sprauņš kā kviešu kūlis" un "lai manas krūtis no rūgtuma pārsprāgst kā granātāboli!") un vietām ciniskā ("teātra skatītājs ir kā bērns skolas solā: viņš pielūdz iespaidīgu, bargu skolotāju, kas prasa un tiesā, savukārt bikliem un pieglaimīgiem skolotājiem, kas nedz paši māca, nedz ļauj mācīties citiem, liek uz krēsla nežēlīgi asas adatas"; "kaut zibens saspertu manu māsu, lai miers viņas pīšļiem!" un "manai meitai ir platas gūžas, un tavam dēlam ir stipri gurni") valoda.

Lorku, kuram Josifs Brodskis sarakstījis veltījumdzejoļi – pieejams "Dzejas izlasē" (Neputns, 2009) – un kurš, kā bezkaislīgi atzīmēts, Pilsoņu kara laikā "kopā ar vēl pieciem upuriem nošauts kaut kur starp Visnaru un un Alfakaru", ir vērts lasīt, jau sākot no pusaudža gadiem, lai apjaustu, ka cilvēks diemžēl ir vairāk atkarīgs no citu viedokļa, nekā gribētu to atzīt, un ka kaislības nevēdzīgi rada un saķūļ tie paši cilvēki, kuri teorētiski tās varētu aplāpēt vai vismaz ierobežot jau sākumā.

<https://naba.lsm.lv/lv/raksts/bronhits/edvins-raups.-federiko-garsija-lorka.-lugas.a124288>

<https://www.lsm.lv/raksts/kultura/kulturtelpa/iznakusi-federiko-garsijas-lorkas-lugu-izlase-taps-vina-lugas-ierma-iestudejums.a338154>

Atslēgvārdi:

spāņu lugas; traģēdija; tautas folklorā; morāle; gods; atriebība

Liene Bokmane:

Pizāne, Inga. Siena, ko nosiltināt. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2019. 62 lpp. ISBN 9789984237794.

Inga Pizāne latviešu literatūrā ir jauna rakstniece. Šis ir viņas otrais dzejas krājums – pēc 2016. gadā iznākušā “Tu neesi sniegs”. Interesanti, ka jaunajā dzejas krājumā sniega motīvs joprojām autorei ir aktuāls. Viņas dzeja ir iekšupvērstā, dziļa un rosina aizdomāties par katram aktuālām dzīves norisēm. Autores dzeja ir par šodien. Par kaimiņiem *Jg dk`Vh* mājā. Par to, ka pirmo sniegu vispirms ieraugām internetā. Par mūsdienu attiecībām – sāpīgām un mīlām. Viņa raksta par dzīvi, ko izdzīvo *Xk`hkZc`gVh* Netrūkst pilsētas motīvu, kafejnīcu vides, māju. Šķiet, dzeja ir daudzveidīga, tomēr kopumā dzejoļus pārklāj skumjas un cilvēku attiecību stāsti. Nezinu, ko autore piedzīvojusi, bet, lasot viņas dzeju, ir sajūta, ka viņa dalās ar to, ko pati redz, sajūt, domā un pārdzīvo.

Dzejoļu krājumu dziļu padara ne tikai tajā ietvertās domas, bet arī jautājumi, kurus autore meistarīgi ievij dzejā. Turklāt tajā atklājas autores nostāja. Šī grāmata būs tuva ikvienam, kas vēlas vienkārši pasapņot, līdzīgi just, ieraudzīt sevi šodien un ielūkoties jaunākajās dzejas tendencēs, kā arī tiem, kam interesē uzzināt, ko autore domājusi ar sienu, ko nosiltināt. Varbūt to radām mēs katrs? Varbūt tā ir norobežošanās? Atliek vien paņemt Ingas Pizānes dzejas krājumu un kādā vakarā pie tējas izdomāt savu versiju.

<https://gramatasirmanilabakiedraugi.wordpress.com/2019/12/11/siena-ko-nosiltinat>

<https://www.lsm.lv/raksts/kultura/literatura/klaja-nak-ingas-pizanes-otrais-dzejas-krājums-siena-ko-nosiltinat.a341551>

Atslēgvārdi:

latviešu dzeja

Līga Sudare:

Treibergs, Toms. Biezoknis. Rīga : Neputns, 2019. 156 lpp. ISBN 9789934565793.

Dzejnieks un kultūras žurnālists Toms Treibergs par savu trešo dzejas krājumu “Biezoknis” ir teicis, ka tas ir “apstādināts laiks, kurā nav progresa klātbūtnes”. Apstādinātā laika sajūta Treibera dzejā patiesi valda, taču viņa radītais biezoknis nav neizbrienams – dzeja ir saprotama, tēli viegli vizualizējami, teksts nav pārsātināts ar pārgudrām kultūratsaucēm vai parafrāzēm, un tikai dažreiz nākas *eV j ei* pret bezjēdzīgi sarežģītām vārdu konstrukcijām vai tieši otrādi – nolietotām banalitātēm, ko šajā biezoknī varētu uzskatīt par aizmirstiem atkritumiem. *Zod`c`* un kopējo krājuma atmosfēru veido arī mākslinieces Evijas Pintānes radītais noformējums un ilustrācijas, kas vizuāli reflektē par dzejoļos lasāmo. Visi krājuma dzejoļi ir rakstīti verlibrā, tomēr nezaudējot dzejas muzikalitāti. Dažos dzejoļos pamanāmi mēģinājumi spēlēties ar formu, izmantojot interpunkciju vai vārdu dalīšanu pa burtiem, taču kopumā dzejas valoda ir tradicionāla un vairāk koncentrējas uz saturu, nevis formu. Īpaši spilgti un uzmanības cienīgi jaunajā dzejas krājumā ir salīdzinājumi, kas rada spēcīgas un oriģinālas sajūtu gleznas, piemēram, “pirkstu kauliņi kā tukli jāņtārpiņi”, “gaisma aiziet kā ārsts / tikko pateicis sliktas ziņas”, “smarža, kas sāp kā nozāģēti pirksti / uz šķūnīti uzkonstruēta / lentzāga”. Toms Treibergs pieder pie trīsdesmitgadnieku paaudzes – no vienas puses, viņš iet līdzī laikiem un progresam, bet, no otras puses, vēl atceras, *eai Aj o`j dh`b`a i` j g: a`AZhb V!* atceras *kZxb b`^Vh`Zp d[dg*, ko salīdzināt ar rudeni Latvijā, un vismaz sapnī prot būt “priecīgs kā ielāps / kuram atradusies vieta”. Šis – it kā tik atpazīstamās lietas –, kas patiesībā pieder jau aizgājušajam gadsimtam, tad arī rada to apstādinātā laika sajūtu, kuru dzejnieks piefiksējis. Vēl vairāk šo sajūtu papildina bagātīgie dabas tēli – koku saknes, kas tumsā pārvēršas par mītiskiem briesmoņiem, putni teju katrā dzejoļī, gaismas un tumsas spēles vai satraukums, kad “daba ar mani vairs nerunā”.

Treiberga “Biezoknis” piedāvā dzeju, kas nenobiedēs ne vecos lasītājus ar pārāk moderniem izteiksmes veidiem, ne jaunus lasītājus ar pārsātinātu saturu – ir vērts te iemaldīties.

<https://klasika.lsm.lv/lv/raksts/pa-celjam-ar-klasiku/toms-treibergs-biezoknis-ir-apstadinatais-laiks-kura-nav-progres.a125013>

<https://www.tvnet.lv/6857899/neputns-izdod-toma-treiberga-dzejoļu-krājumu-biezoknis>

Atslēgvārdi:

latviešu dzeja

